

at casere Obligationen, og enten give den opgivne Eier en ny Obligation eller optage dens Beløb paa hans Folium i Indskrivningsbogen, saafremt ingen tidligere Eier i denne Mellemtid for Indenrigsministeriet har anmeldt noget Krav paa Obligationen.

§ 4.

Naar Eieren af en Obligation, som i Statsgjældscontoirets Bøger lyder paa hans Navn, indleverer Obligationen i en saa defekt Tilstand, at den ikke med Visshed kan erkjendes for at være den, som den udgives for, eller anmelder, at den er forkommen eller tilintetgjort, da skal Ministeriet ved en Bekjendtgørelse, som 3 Gange i Løbet af en Maaned indrykkes i de Aviser, der ved en almindelig Kundtgørelse dertil bestemmes, med Mars og Dags Varsel kunne opfordre den, som maatte være i Besiddelse af Obligationen, til at anmelde dette for Ministeriet. Dersom da Ingen har meldt sig inden Udløbet af det nævnte Varsel, og dersom Ingen har hævet Renter af Obligationen for de i Mellemtiden indtrufne Renteterminer, skal Obligationen være død og magtesløs, og Ministeriet være berettiget til at give den i Bøgerne navngivne Eier en ny Obligation for Beløbet eller til at optage det paa hans Folium i Indskrivningsbogen.

§ 5.

Naar det bringes til en høj Grad af Sandsynlighed, at en Statsobligation, der i Statsgjældscontoirets Bøger lyder paa Ihændehaver, ved et Uheld er tilintetgjort, kan Indenrigsministeriet give Eieren en ny Obligation under Sagttagelse af saadanne Former, som betrygge Statskassen mod mulig Tab.

§ 6.

Fra den 1ste Januar 1861 skal Indenrigsministeriet være bemyndiget til at aflaae Notering i Statsgjældscontoirets Bøger af enhver Paategning paa Obligationer af Kongerigets Statsgjæld, med Undtagelse af Transporter til Ihændehaver.

§ 7.

Indenrigsministeriet bemyndiges til, med mindst 3 Maaneders Varsel, at opsigte til Ud-

betaling de til Kongerigets Statsgjæld hørende Obligationer, hvis Beløb er mindre end 100 Rd. For de saaledes til Udbetaling kommende Summer kan Indenrigsministeriet udsærdige, til Fordeel for Kongerigets Finanser, almindelige 2 pCt. halvvaarlig Rente bærende Obligationer.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ved Lov af 31te Marts 1858 om Indkaldelse og Ombytning af ældre Statsobligationer og ved Lov af 22de November 1859 om nogle Forholdsregler i Anledning af Ombytningen af Obligationer er den hidtil bestaaende fælles Lovgivning for Monarchiets og Kongerigets Statsgjæld bleven forandret i flere væsentlige Punkter for Monarchiets Vedkommende. Men da det i Almindelighed maa ansees for ønskeligt, at der igjen tilveiebringes eensartede Bestemmelser for de to Arter af Statsgjæld, og da de samme Betragtninger, som have gjort sig gjældende med Hensyn til Monarchiets Statsgjæld, ogsaa finde Anvendelse paa Kongerigets, har Indenrigsministeriet ladet udarbejde foranstaaende Lovudkast.

ad § 1.

De fleste af de til Kongerigets Statsgjæld hørende Obligationer ere udstedte af Finanserministeriet, og det kan ikke sees af deres Indhold, at Kongeriget er Debitor; de ere ikke forsynede med Coupons, og de fleste have allehaande Paategninger, hvoraf mange igjen ved senere Paaskrifter ere ophævede. Det maa derfor ansees for ønskeligt, at disse Obligationer kunne af Ministeriet indkaldes til Ombytning mod nye.

Mange Obligations-Eiere have allerede henvendt sig til Ministeriet med Anmodning om at faae deres Obligationer ombyttede mod nye, som stedsse skulle lyde paa Ihændehaver, og som have Coupons. Men Ministeriet har hidtil maattet aflaae disse Begjæringer.